

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 31. Adventus Latronum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

Sæcul. XII.

A.C. 1170.

Gervas.

1170 vit.

c. 12.

pum interficerent, facinus peragere animo constituerunt. Erant vero hi Equites Renaldus Ursi filius, Hugo de *Merveville*, Guilielmus de Traci, & Richardus Brito, qui in ipsa nocte Nativitatis Domini conspirantes jurejurando ad cadendum Archiepiscopum se obstrinxerunt, ac in Festo clam e Regia discesserunt. Itinere celeriter confecto, cum ventus etiam faveret, die Lunæ in Festo Innocentium in Angliam appulsi ad Castrum *Saltizde*, quod Rudolphus de *Broxfex* milliaribus a Cantuaria remotum custodiebat, diverterunt. Noctē deliberando, qua ratione potissimum delinata exequerentur, consumta, ubi illuxit, nempe die Martis, vigesima nona Decembris, coacto agrestium agmine, Cantuariam veniunt, in Monasterium S. Augustini se conferunt & cum Clarembaldo, electo illius loci Abbate, hoste Archiepiscopi manifesto, consultant.

§. XXXI.

Adventus Latronum.

c. 13. Inde conjurati ad Domum Archiepiscopalem digrediuntur, ubi Præsulem jam pransum, & cum Clericis, Monachisque suis de quodam negotio colloquentem habuerunt. Intrantr triclinium, & nemini salutem dicentes in pavimento ad ejus pedes confident. Post breve silentium,

tium, nomine omnium dixit Renaldus: *Sæcul. XII.*
Venimus a Rege missi, ejusdem mandata A.C. 1170.
afferentes. Quæro, an ea secreto vel
publice audire velis. Et respondente
 Archiepiscopo, *istud mihi perinde est,*
facite quod jussi estis, ut videbitur;
 Renaldus: *Ergo secreto ac tibi soli dice-*
mus. Archiepiscopus cunctos, qui cir-
 cumstabant, exire jubet. Ostiarius ta-
 men omnibus egressis redeuntem in clau-
 stra januam manu sustinuit, ut qui foris
 starent, quid intus ageretur, conspicerent
 possent. Postquam deinde Equites,
 quod volebant, exposuissent, respondit
 Præsul; petere se, ut hæc a pluribus au-
 direntur, præcepitque Clericos & mo-
 nachos non autem Laicos revocari.
 Quibus admissis, Renaldus: *Regis nomi-*
ne, imperamus tibi; Regem filium ejus
adi, & redde quod debes. Respondit
 Archiepiscopus: *Puto, id a me factum*
esse. Minime gentium, ait Renaldus,
quia ejus Episcopos suspendisti; unde cre-
dimus, quod coronam capiti ejus detra-
here cupias. Archiepiscopus: *Quin*
contra quam dicis, cuperem ei plures co-
ronas imponere. Episcopos vero non ego
sed Papa suspendit. Renaldus: *Tu su-*
spondisti, quia te instigante suspensi sunt.
 Thomas: *Fateor, gratum mihi fieri, cum*
Papa Ecclesie meæ injurias ulciscitur.
 Tum de damno sibi illato & contume-

c. 14.

Sæcul. XII.
A. C. 1170.

liis, statuta jam pace, conquestus adiecit, conversus ad Renaldum, *te & plura quam ducentis Equitibus præsentibus, consensit Rex, ut perturbatores Ecclesie per Censuras ad satisfaciendum compellerem; & ego quidem officium Pastoris nunquam abjiciam.* His auditis surgunt Equites clamantes: *Ecce, adhuc minatur.* Et, monachos intuiti, *ex Regis mandato, inquit, custodite istum. De vestris cervicibus agitur, si effugerit.* Ipsi illico exeunt, quos usque ad fores atrii officiose prosecutus Thomas dixit: *Scitote, me neutiquam rediisse, ut iterum fugerem, nec me minarum vestrarum strepitu turbari.* Cui illi: *Ultra minas etiam aliud senties.*

§. XXXII.

Martyrium S. Thomæ Cantuariensis.

c. 15. **T**um ex Palatio Archiepiscopali egressi, amicula & togas projiciunt; unde apparuit, esse loricatedos. Tota conjuratorum cohors armatur, multique præter gladios, etiam arcus, sagittas, & secures habebant, ac non nullas, quibus portæ arietantur, machinas. Interim

c. 16. 17. Thomas in sua cella tranquillus persistebat, vixque a monentibus eo adduci potuit, ut saltem ad Ecclesiam, Vesperis inter-